

റോം ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നു - സംഖ്യ രണ്ട്

ആധുനിക റോമിനെ തിരിച്ചറിയലും അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ പ്രവാചകദർശനവും

Jeff Pippenger
2024-07-05

ആ കാലങ്ങളിൽ അനേകർ തെക്കൻ രാജാവിനെതിരെ എഴുന്നേൽക്കും; നിന്റെ ജനത്തിൽ പീഡകരും ദർശനം സ്ഥാപിപ്പാൻ തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തും; എന്നാൽ അവർ വീഴും. ദാനിയേൽ 11:14.

അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ആധുനിക റോമെന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശക്തിയുടെ ശരിയായ തിരിച്ചറിവ്, അതിനാൽ തന്നെ “ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്ന” ശക്തിയുടെ തിരിച്ചറിവും, അത്യാവശ്യവും രക്ഷയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതുമാണ്. അത് ഒരു ലക്ഷം നാല്പ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ അന്തിമ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിലെ ഒരു ഘടകത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ വചനത്തിലെ “ദർശനം” എന്ന പദം, ദൈവജനങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് നശിക്കുന്നത് എന്നു ശലോമോൻ വ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ച അതേ എബ്രായ പദമാണ്.

ദർശനം ഇല്ലായിടത്ത് ജനങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം പാലിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ ആകുന്നു. സദ്യശ്യവാക്യങ്ങൾ 29:18.

വിശുദ്ധചരിത്രത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും കാലഘട്ടത്തെക്കാൾ അന്ത്യദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് സകല പ്രവാചകന്മാരും കൂടുതൽ നേരിട്ട് സംസാരിക്കുന്നത്; “ദർശനം” കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചുള്ള ശലോമോന്റെ മുന്നറിയിപ്പ് ജീവനും മരണവും നിർണയിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദേശമാണ്. സത്യം എല്ലായ്പ്പോഴും വേർതിരിവുണ്ടാക്കി രണ്ടു വർഗ്ഗത്തിലുള്ള ആരാധകരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ആ വാക്യത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്ന ഒരു വർഗ്ഗവും ന്യായപ്രമാണം സന്തോഷത്തോടെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗവും ഉണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ശലോമോന്റെ ഉപദേശം “സത്യം” സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു വിവാദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടണം. കൂടാതെ, അത് പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലും ആകുന്നു; കാരണം, പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ അനുഭവത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പ്രാഥമിക ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

മൂലൻ തന്റെ മനസ്സിലുള്ളതു മുഴുവനും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു; ജ്ഞാനിയാകട്ടെ അതിനെ പിന്നീട് വരെ അടക്കിവെക്കുന്നതു. ഒരു അധിപതി അസത്യവചനങ്ങൾ ശിക്കുചെയ്താൽ, അവന്റെ

സകലഭൂതൃന്മ വരും ദുഷ്ടന്മ വരാകുന്ന ദു.ദരിദ്രനും വഞ്ചകനും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദു; യഹോവ ഇരുവരുടെയും കണ്ണുകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ദരിദ്രൻ വർക്കുവിശ്വസിക്കുകയോടെ നീതിവിധിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ സിംഹാസനം എന്നേക്കും സ്ഥിരമായി നിലനിൽക്കും. വടിയും ശാസനവും ജ്ഞാനം നൽകുന്ന ദു; എന്ന വൽതനിക്കു തന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തു നിൽക്കുന്ന കുട്ടി തന്റെ അമ്മയ്ക്കു ലജ്ജ വരുത്തു ദുഷ്ടന്മ വർ വർധിക്കുമ്പോൾ അതിക്രമവും വർധിക്കുന്ന ദു; എന്ന വൽ നീതിമാൻ വർ അവരുടെ വീഴ്ച കാണും. നിന്റെ മകനെ ശാസിക്കു; അവൻ നിനക്കു വിശ്വസ്തനാകും; അതെ, അവൻ നിന്റെ ആത്മ വാവിന് ആനന്ദം നൽകും. ദർശനം ഇല്ലാത്ത ിടത്ത ജനങ്ങൾ നശിക്കുന്ന ദു; എന്ന വൽ ന്യായപ്രമാണം പ്രമാണിച്ചു കാക്കുന്ന വൻ ഭാഗ്യവാൻ. സദൃശ്യ വാക്യങ്ങൾ ശ്ല 29:11-18.

ഞാൻ കരുതുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ആധുനിക റോമിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ കൈവെക്കാവുന്നവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുക എന്നത് എന്റെ ഉദ്ദേശമല്ല. ശലോമോൻ "ജ്ഞാനി" എന്നും "മൂഢൻ" എന്നും അവൻ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന രണ്ടു വർഗ്ഗത്തിലുള്ള ആരാധകരെയാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതെന്ന് ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുകയെന്നതാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. "മൂഢൻ" "ദുഷ്ടൻ" എന്നും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ഉപമയിലെ ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകമാരും മൂഢരായ കന്യകമാരും ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പ്രവചനരേഖയിലും ജ്ഞാനികളും ദുഷ്ടരും എന്ന നിലയിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

അനേകർ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വെളുപ്പിക്കപ്പെടുകയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ആരും ഗ്രഹിക്കയില്ല; എന്നാൽ ജ്ഞാനികൾ ഗ്രഹിക്കും. ദാനിയേൽ 12:10.

സൊലോമോനും ദാനിയേലും പരസ്പരം ഏകാഭിപ്രായത്തിലാണ്; അന്തിമദിവസങ്ങളിൽ സകല പ്രവചനസാക്ഷ്യവും ഒത്തുചേരുന്നു. ജ്ഞാനികൾ "അറിവിന്റെ വർധനം" മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ജ്ഞാനികളായവർ ആകാശവിതാനത്തിന്റെ പ്രകാശം പോലെ തിളങ്ങും; അനേകരെ നീതിയിലേക്കു തിരിക്കുന്നവർ എന്നേക്കും എന്നേക്കുമായി നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും. എന്നാൽ ദാനിയേലേ, നീ ഈ വചനങ്ങളെ അടച്ചു വെക്കുകയും ഗ്രന്ഥത്തെ അന്ത്യകാലംവരെ മൂട്രയിടുകയും ചെയ്തിൻ; അനേകർ ഇങ്ങും അങ്ങും ഓടിചെല്ലും, ജ്ഞാനം വർധിക്കും. ദാനിയേൽ 12:3, 4.

പത്താം വചനം, ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ട കന്യകമാരെ അരിച്ചുപിഴിയുന്ന മൂന്ന്-ഘട്ട പരീക്ഷണപ്രക്രിയയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇരു സാഹചര്യങ്ങളിലും, അരിച്ചുപിഴിയലും പരീക്ഷണപ്രക്രിയയും 1989-ൽ അന്ത്യകാലത്തു മുദ്രവിലക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനവർധനയെ (ദർശനം) കന്യകമാർ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.

അവസാന ദിവസങ്ങളിലെ "അവസാനകാലം" 1989-ലായിരുന്നൂ, അന്നു ടാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാലു മുതൽ നാലുത്തീയ വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ശുദ്ധിമുദ്രവിമോചിതമായി. അന്നാണ് ആ വാക്യങ്ങളുടെ വിഷയം വടക്കേ രാജാവിന്റെ അന്തിമ ഉദയവും പതനവും ആണെന്ന സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. അന്നാണ് ആ വാക്യങ്ങളിലെ വടക്കേ രാജാവ് അവസാനദിവസങ്ങളിലെ പാപ്പാധികാരശക്തിയാണെന്ന സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. "ആധുനിക റോം" എന്ന പ്രയോഗം പ്രചോദനം ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. അവസാനദിവസങ്ങളിലെ പാപ്പാധികാരശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കാനായി ആ പ്രയോഗം ഞാൻ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതാണ്; കാരണം പ്രവചനാത്മകമായി "ആധുനിക" എന്നത് അവസാനദിവസങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നൂ. എലൻ വൈറ്റ് "ആധുനിക റോം" എന്ന പ്രയോഗം ഒരിക്കലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

ടാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിൽ "വടക്കിന്റെ രാജാവ്" ആരെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ട്; എങ്കിലും ശരിയായ ഒരു ഗ്രഹിക്കലേ ഉള്ളൂ. ആ വാക്യങ്ങളിലെ വടക്കിന്റെ രാജാവ് പാപ്പാസഭയുടെ ശക്തിയാണെന്ന ഗ്രഹിക്കൽ അനേകം പ്രവചനസാക്ഷികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടതാണ്. നാല്പതാം വാക്യം, 1798-ൽ പാപ്പാസഭ മാർകമുറിവ് പ്രാപിക്കുന്നതിനെ തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; തുടർന്ന് നാല്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിൽനിന്ന് നാല്പത്തിമൂന്നാം വാക്യം വരെ ആ മാർകമുറിവിന്റെ സൗഖ്യപ്രാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗതിവിഗതികളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. നാല്പത്തിനാലാം വാക്യം പാപ്പാസഭയെ ക്രോധാകുലമാക്കുന്ന സന്ദേശത്തെ വിവരണം ചെയ്യുന്നു; അതുവഴി നാല്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിലേക്കാണ് പ്രവേശിക്കുന്നത്, അവിടെ പാപ്പാസഭയുടെ ശക്തി തന്റെ അന്തിമവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ അവസാനത്തിലേക്കു വരുന്നു. 1989-ൽ മുദ്രവിമോചിതമായ ദർശനം, അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ പാപ്പാസഭയുടെ ശക്തിയുടെ അന്തിമ ഉയർച്ചയും വീഴ്ചയും സംബന്ധിച്ച ദർശനമാണ്. ആ ദർശനം അറിവിന്റെ വർധനവാണ്; ആ വാക്യങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്ന അറിവിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതോ നിരാകരിക്കുന്നതോ എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, അത് രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ആരാധകരെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1989-ൽ അറിവിന്റെ വർധന മുദ്രവിമോചിതമായ അതേ അധ്യായത്തിന്റെ പ്രകാരം, "തന്റെ തന്നെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളുകയും" ഒടുവിൽ "വീഴുകയും" ചെയ്യുന്ന "നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാർ" എന്നവർ തന്നെയാണ് "ദർശനം" സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രതീകം. അന്തിമ അരിച്ചിലിൽ, ആദ്യ പരീക്ഷണപ്രശ്നം "നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാർ" എന്നതായി ആരെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് എന്നതാണ്; കാരണം "ദർശനം" സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രവചനപ്രതീകം അവർ തന്നെയാണ്. ആ കള്ളന്മാർ പാപ്പാസ്വാധീനമാണോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഐക്യനാടുകളോ?

ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ ഒരേ പുസ്തകമാണ്; അവ ഒരേ പ്രവചനരേഖയുടെ രണ്ടു സാക്ഷികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ ആരംഭവും വെളിപ്പാട് അവസാനവും ആകുന്നു; 1989-ൽ അവസാനകാലത്ത് മുദ്രയൊടിച്ചുതുറക്കപ്പെട്ട സത്യത്തിന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികളെ അവ ഒരുമിച്ചു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

യൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം 1989-ൽ നാല്പതു മുതൽ നാല്പത്തഞ്ചു വരെ ഉള്ള വാക്യങ്ങൾ മുദ്രയൊഴിച്ചപ്പോൾ ഉത്ഭവിച്ച ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയെ ദാനിയേൽ വിവരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ സമയത്ത്, അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം ആകുന്ന നിയമജനത്തെ ഘടിപ്പിക്കുന്ന “പുരോഹിതന്മാർ” ആരാക്കുകയാകുമെന്ന് നിർണയിക്കുകയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി ഒരു പരീക്ഷണപ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ ജ്ഞാനവർധനയെ നിരസിക്കുന്നവർ, ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തെ ഘടിപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരാളാകുകയില്ലെന്ന് ഹോശേയയും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

എന്റെ ജനത്തെ ജ്ഞാനക്കുറവിനാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; നീ ജ്ഞാനം തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ട്, നീ എനിക്കു പുരോഹിതനായിരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാനും നിന്നെ തള്ളിക്കളയും; നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നീ മറന്നതിനാൽ, ഞാനും നിന്റെ മക്കളെ മറക്കും. ഹോശേയ 4:6.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം വ്യക്തമാക്കുന്നതുപോലെ, മുദ്രയൊഴിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അറിവ് ഒരു വർഗ്ഗം നിരസിക്കുമ്പോൾ, കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് അവരുടെ നിരാകരണത്തെ അത് തന്നെ നിവർത്തിക്കുന്നു.

അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു: ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനവചനങ്ങൾ മുദ്രയിടരുത്; സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അന്യായം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; അശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും അശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ; നീതിമാനായവൻ ഇനിയും നീതി ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; വിശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും വിശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ. വെളിപ്പാട് 22:10, 11.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ, മില്ലറൈറ്റുകളും ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരവും ചേർന്ന് വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശത്തിന്റെയും പ്രവർത്തിയുടെയും ആരംഭത്തെയും അവസാനത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ സമാന്തര ചരിത്രങ്ങൾ അനുഗ്രഹകാലത്തിന്റെ അടച്ചുപൂട്ടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇരു ചരിത്രങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തി ഏലിയാവിനാലും സ്താപക യോഹന്നാനാലും മുൻകൂട്ടി ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“വിറയലോടുകൂടെ, വിലുപിള്ളി ദൈവരാജ്യത്തെ നിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ജനങ്ങളോടു തുറന്നുകൊടുവാൻ ആരംഭിച്ചു; പ്രവചനങ്ങളിലൂടെ നിന്റെ ശ്രോതാക്കളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിലേക്കു കൈപിടിച്ചു നിൽക്കുവാനുണ്ടുപോയി. അവൻ നടത്തുന്ന ധർമ്മത്തെ ശ്രമത്തോടുകൂടെ അവന്നു ശക്തി വർദ്ധിച്ചു. യോഹന്നാൻ സന്തോഷത്തോടെ യേശുവിന്റെ ആദ്യ വരവ് പ്രഘോഷിച്ചു നിൽക്കുകയും അവന്റെ വരവിന്നായി വഴി ഒരുക്കുകയും ചെയ്തുപോലെ, വിലുപിള്ളി നും അവനോടു ചേർന്നവരും ദൈവപുത്രന്റെ രണ്ടാം വരവ് പ്രഘോഷിച്ചു നിൽക്കുന്നു.” Early Writings, 229, 230.

ഏലീയാവിനാലും യോഹന്നാൻ സന്തോഷത്തോടും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, കൂപാകാലത്തിന്റെ സമാപനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട “സംഭവങ്ങളെ” മില്ലറൈറ്റ് സന്ദേശം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

“മനുഷ്യരെ അവരുടെ അപകടാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു ഉണർത്തേണ്ടതും; കൂപാകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗൗരവമേറിയ സംഭവങ്ങൾക്കായി അവർ തയ്യാറാകുന്നതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതും അനിവാര്യമായിരുന്നു.” The Great Controversy, 310.

1989-ൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയോടെ, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ അവസാന ദിവസങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാഗം മുദ്രവെപ്പിൽനിന്ന് തുറക്കപ്പെട്ടു, ഒരു പരിശോധനാപ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. ഈ പരീക്ഷണം ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അറിവിനെ ദൈവജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ളൊരു തള്ളിക്കളയാനുള്ളൊരു അവരുടെ കഴിവിനെയോ അശക്തിയെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരുന്നു; ആ വാക്യങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം വാക്യത്തിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നത്, അത് “പരിശോധനാവസാനത്തെ” തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന് “പരിശോധനാവസാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ” എന്ന സന്ദേശം മുദ്രവെപ്പിൽനിന്ന് തുറക്കപ്പെട്ടു; നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ “പുരോഹിതന്മാർ” ആകേണ്ടവരായ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പ്രവർത്തനം അപ്പോൾ ആരംഭിച്ചു. അവരുടെ പ്രവർത്തനം ആ ഭാഗത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദേശം “മനസ്സിലാക്കുകയും” അത് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ സന്ദേശവും പ്രവർത്തനവും, മുദ്രവെപ്പിൽനിന്ന് തുറക്കപ്പെട്ട സന്ദേശം അവതരിപ്പിച്ച് മനുഷ്യരെ “പരിശോധനാവസാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗൗരവമുള്ള സംഭവങ്ങൾക്കായി ഒരുങ്ങുവാൻ” ഉണർത്തുന്നതായിരുന്നു.

“ഇന്നു”, ഏലീയാവിന്റെയും യോഹന്നാൻ സന്തോഷന്റെയും ആത്മ ധവിലും ശക്തിയിലും, ദൈവനിയമത്തെ ധർമ്മനിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാർ, പരീക്ഷണകാലത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടങ്ങളോടും രാജാധിരാജാവും കർത്താവികർത്താവുമായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയോടും ബന്ധപ്പെട്ട് ഉടൻ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഗൗരവമേറിയ സംഭവങ്ങളിലേക്കു നൂതനമായി

നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്തെ നിന്റെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ഉടൻതന്നെ ശരീരത്തെ നീൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളുടെ പേരിൽ ഓരോ മനുഷ്യനും ന്യായവിധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തെ നിന്റെ ന്യായവിധിയുടെ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവർ; ഭൂമിയിലെ അവന്റെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളുടെ മേൽ, നിത്യനാശത്തെ നിന്റെ അതിർത്തിയിലേയ്ക്ക് തന്നെ എത്തിയിരിക്കുന്ന തുപോലെ നിലകൊള്ളുന്നവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകേണ്ട ഗൗരവമേറിയ ഉത്തരവാദിത്വം നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന ലോകവ്യവഹാരമായി ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്ന ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും മുമ്പിൽ, നടക്കുന്ന മഹാസമരത്തെ നീൽ പണയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തത്താഴങ്ങൾ—സകല മനുഷ്യരാശിയുടെയും വിധികൾ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന തത്താഴങ്ങൾ—വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടണം.” Prophets and Kings, 715, 716.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകനുടെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ചരിത്രം, അതുപോലെ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രവും, ഒരു ലക്ഷ്യം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ സന്ദേശത്തെയും പ്രവർത്തിയെയും ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നു. യോഹന്നാനും ക്രിസ്തുവും തങ്ങളുടേതായ സന്ദേശം കൃപാകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്ന നിലയിൽ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

എന്നാൽ പരീശന്മാരിലും സദുക്യരിലും പലരും അവന്റെ സ്നാനത്തിനു വരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: അയ്യോ, സർവ്വസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു ഔടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങളെ ആർ മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തു? മത്തായി 3:7.

യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ ക്രിസ്തു പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതേ നാശം തന്നെയാണ് വാദപ്രിയരായ യെഹൂദന്മാരോടു യോഹന്നാൻ അടുക്കിവരുന്നതായി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നത്. ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ, താൻ മീഖായേലായി എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്ന “ക്രോധത്തിന്റെ” ഒരു പ്രതീകമായി യേശു ആ നാശത്തെ ഉപയോഗിച്ചു.

“അവിശ്വാസത്തെയും കലാപത്തെയും കഠിനീകൃതമായി, ദൈവത്തെ നിന്റെ പ്രതികാരന്യായവിധികളെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ അതിവേഗം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്തെ നിന്റെ പ്രതീകത്തെ ക്രിസ്തു യെരൂശലേമിൽ കണ്ടു. വീണ്ടുപോയ മനുഷ്യവംശത്തെ നിന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ അവന്റെ ആത്മവിമേൽ ഭാരമായി അമർന്നപ്പോൾ, അത്യന്തം കഠിനമായ ആ നിലവിളി അവന്റെ അധരങ്ങൾ ഉൾനിന്നു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. മനുഷ്യരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തെ നീലം കണ്ണീരിലും രക്തത്തെയും പാപത്തെ നിന്റെ രേഖപതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അവൻ ഭൂമിയിലെ പീഡിതരെയും ദുഃഖിതരെയും സംബന്ധിച്ചു അവന്റെ ഹൃദയം അനന്ത കരുണയാൽ ഭരിച്ചു; അവരെ എല്ലാവരെയും ആശ്വാസപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ ആകാംക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും മനുഷ്യദുഃഖങ്ങളുടെ പ്രവാഹത്തെ പിന്തിരിപ്പാൻ അവന്റെ

കൈകൊണ്ടു പോലും കഴിഞ്ഞില്ല; സഹായത്തോടെ ഏക ഉറവിടത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ വളരെ കുറവായിരുന്നു. രക്ഷ അവരുടെ പ്രാപ്യതയ്ക്കു നേരിട്ടുള്ളതിൽ വരുത്തുവാൻ, മരണത്തോളം തന്റെ ആത്മവിമർശനം ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അവർ സന്നദ്ധനായിരുന്നെങ്കിലും ജീവൻപ്രാപിക്കേണ്ടതിനുള്ള അവന്റെ അടുത്തുവരുന്നതിൽ വളരെ കുറവായിരുന്നു.

“സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ മഹിമ കണ്ണുനീരിൽ! അനന്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ ആത്മാവിൽ കലങ്ങി, വ്യസനത്തിൽ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ആ ദൃശ്യം സമസ്ത സ്വർഗ്ഗത്തെയും വിസ്മയത്തോടെ നിറച്ചു. ആ ദൃശ്യം പാപത്തിന്റെ അത്യന്തം പാപഭാവം നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നു കുറ്റക്കാരനെ രക്ഷിക്കുക എന്നത് അനന്തശക്തിക്കുപോലും എത്ര ദുഷ്കരമായ ദൗത്യമാണെന്നു അത് കാണിച്ചുതരുന്നു. യേശു അവസാന തലമുറയിലേക്കു ദൃഷ്ടിയിറക്കുമ്പോൾ, യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിനു കാരണമായ അതേ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു വഞ്ചനയിൽ ലോകംപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. യെഹൂദന്മാരുടെ മഹാപാപം ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതായിരുന്നു; ക്രിസ്തീയലോകത്തിന്റെ മഹാപാപമാകുന്നതു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും അവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതായിരിക്കും. യഹോവയുടെ കല്പനകൾ അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും വിലകെട്ടതാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പാപത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ കഴിയുന്ന ദശലക്ഷങ്ങൾ, സാത്താന്റെ ദാസന്മാർ, രണ്ടാം മരണത്തിന് വിധിക്കപ്പെട്ടവർ, അവരുടെ സന്ദർശനദിവസത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കാൻ വിസമ്മതിക്കും. ഭയങ്കരമായ അന്ധത! വിചിത്രമായ മോഹാഭിഭൂതി!” The Great Controversy, 22.

യോഹന്നാൻ സാക്ഷികളും ക്രിസ്തുമൂവും പ്രസംഗിച്ച മൂന്നു റിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശം ഒരേ സന്ദേശമായിരുന്നു; അതുപോലെതന്നെ, മില്ലറൈറ്റുകളുടെ മൂന്നു റിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശവും, കൃപാകാലാവസാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന, ഒരു ലക്ഷ്യം നാലുത്തസ്താനാലായിരം പ്രസംഗിക്കുന്നിരിക്കുന്ന അതേ സന്ദേശമായിരുന്നു. മൂന്നു സാക്ഷികൾ—യോഹന്നാൻ സാക്ഷി, ക്രിസ്തുമൂ, മില്ലറൈറ്റുകൾ—സാക്ഷി പറയുന്ന: ഒരു ലക്ഷ്യം നാലുത്തസ്താനാലായിരം പേരുടെ പ്രവർത്തിയും സന്ദേശവും 1989-ൽ മുദ്രവിമോചനം പ്രാപിച്ച ജ്ഞാനവർദ്ധനവിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ജീവൻ-മരണം നിർണ്ണയിക്കുന്ന പരീക്ഷണപ്രക്രിയയാണ്. അന്നത്തെ കാലത്ത് മുദ്രവിമോചനം പ്രാപിച്ച സന്ദേശം അന്ത്യ ദിന ദർശനമാണ്; ഒരു ലക്ഷ്യം നാലുത്തസ്താനാലായിരത്തു ഉൾപ്പെടുന്ന “പുരോഹിതൻ ഓർ” ആകുവാൻ ജ്ഞാനികൾക്ക് അതിനെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ആ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ആ ദർശനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ ദുഷ്ടനായോ ഭോഷനായോ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന, അവർ നശിക്കുന്ന. ജ്ഞാനവർദ്ധനവായ ആ ദർശനത്തെ അവർ തള്ളിക്കളയുന്നതോടു

യോജിപ്പിൽ അവരുടെ സന്തതികളും അവരും നിരസിക്കപ്പെടുന്നതു.

റോമ് എന്നത് സ്വയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതും, ദൈവജനത്തെ കവർന്നെടുക്കുന്നതും, തുടർന്ന് വീണ്ടും ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ ശക്തിയാണെന്ന് ദൈവവചനം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആധുനിക റോം പാപ്പാധിപത്യശക്തിയോ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളോ ആണോ എന്ന ചോദ്യം, ആ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകരോ മുദ്രകന്യകരോ ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പരീക്ഷണമാണ്. ഈ പരീക്ഷണം ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകപരീക്ഷണമാണ്; തുടർന്ന് അത് വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയും പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആധുനിക റോമിന്റെ വിഷയം വെറും പാപ്പാധിപത്യശക്തിയുടെയും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെയും ഇടയിലുള്ള ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മാത്രമല്ല; അത് ഒരു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിനുള്ള അന്തിമ പരീക്ഷണമാണ്. ഇത് ഒരു പ്രവാചകപരീക്ഷണമാണ്; അതിനെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകസാക്ഷ്യത്തിനുള്ളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അന്തിമ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയുടെ സകല പ്രതിനിധാനങ്ങളെയും അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും കാലത്തെ പരിശോധനാപ്രക്രിയ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണ് ഉദ്ഭവിച്ചത്; അതുപോലെതന്നെ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ കാലത്തെ പരിശോധനാപ്രക്രിയയും. ഒരു പ്രവചനപരമായ പരീക്ഷണമായി, സത്യത്തെ എങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം ആ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ശരിയായി പ്രയോഗിക്കേണ്ടതിൽ അത്രമേൽ അനിവാര്യമാണ്; ആധുനിക റോം ആരാണെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം കൈവശം വെക്കുന്നതുപോലെതന്നെ. ആധുനിക റോമിന്റെ ശരിയായ തിരിച്ചറിയലായാലും, ശരിയായ രീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രയോഗമായാലും, പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഇരു ഘടകങ്ങളും ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെയാണ് പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ദാനിയേൽ ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ, ദാനിയേൽ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളുള്ള ഒരു പരിശോധനാപ്രക്രിയയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു; അത് ആഹാരക്രമത്തോടെ ആരംഭിച്ചു, തുടർന്ന് ഒരു ദൃശ്യപരിശോധനയും, പിന്നെ വടക്കിന്റെ രാജാവിന്റെ ബൈബിളിയ പ്രതീകമായും അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ പാപ്പാധിപത്യ ശക്തിയായും ഉള്ള നെബൂഖദ്നേസർ നിർവഹിച്ച ഒരു പരീക്ഷണവും അനുഗമിച്ചു.

ഈ നാലു ബാലന്മാർക്കു ദൈവം സകല വിദ്യയിലും ജ്ഞാനത്തിലും അറിവും പ്രാവീണ്യവും നൽകി; ദാനിയേലിനേ സകല ദർശനങ്ങളെയും സ്വപ്നങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ബോധവും ഉണ്ടായിരുന്നതു. രാജാ അവരെ തന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അവസാനിച്ചപ്പോൾ, ഷബ്ബാധിപൻ അവരെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നതു. രാജാവു

അവരോടു സംസാരിച്ചു; അവരെക്കൊണ്ടു യിലും ദാനിയേൽ, ഹന്നയ്ക്കു ധവു, മിശായേൽ, അസർയ്യ ധവു എന്നിവരെപ്പോലെ ആരും കണ്ടില്ല; ആകയാൽ അവർ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു. ജ്ഞാനത്തെ യും വിവേകത്തെ യും സംബന്ധിച്ചു രാജാവു അവരോടു ചോദിച്ച സകല കാര്യങ്ങളിലുമെല്ലാം, തന്റെ സർവ്വ രാജ്യത്തുമുണ്ടായിരുന്ന സകല മന്ത്രവാദികളെയും ജ്യോതിഷികളെയും അപേക്ഷിച്ചു അവർ പത്തു ദിവസം ശ്രേഷ്ഠനെന്നു അവൻ കണ്ടു. ദാനിയേൽ 1:17-20.

“ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ,” അഥവാ പ്രവചനപരമായി ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം പേർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ, ദാനിയേലും മൂന്നു ശ്രേഷ്ഠപുരുഷന്മാരും “രാജ്യത്താകമാനമുള്ള സകല മന്ത്രവാദികളെയും ജ്യോതിഷികളെയുംക്കാൾ പത്തിരട്ടിയായി ശ്രേഷ്ഠന്മാർ” എന്നു കണ്ടുകിട്ടി; ദാനിയേലിന്നോ “സകല ദർശനങ്ങളിലും സ്വപ്നങ്ങളിലും ഗ്രഹണമുണ്ടായിരുന്നു.” ദാനിയേൽ ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം പേരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ, ക്രിസ്തു യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹമായി 1989-ൽ “അന്ത്യദിവസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ആ ഭാഗം” മുദ്രവെച്ച് തുറന്നപ്പോൾ വന്ന ജ്ഞാനവർധനയെ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു.

സ്വപ്നങ്ങളെയും ദർശനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ദാനിയേൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അധികം മാത്രം ഗ്രഹിച്ചവനായിരുന്നില്ല; അവന്നു “എല്ലാ ദർശനങ്ങളിലും സ്വപ്നങ്ങളിലും വിവേകം” ഉണ്ടായിരുന്നു. വരിപിന്തുടർന്ന് വരി എന്ന രീതിശാസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരെ അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം ആ രീതിശാസ്ത്രം “എല്ലാ ദർശനങ്ങളെയും സ്വപ്നങ്ങളെയും” ഒരൊറ്റ സുസംബദ്ധമായ സന്ദേശമായി ഏകീകരിക്കുന്നു. എല്ലാ സ്വപ്നങ്ങളെയും ദർശനങ്ങളെയും ഒരൊറ്റ പ്രവചനരേഖയിൽ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന ആ സന്ദേശം “കുപാകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെ” തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ സന്ദേശം സ്വയം ഉയർത്തിക്കൊള്ളുകയും ദൈവജനത്തെ കൊള്ളയടിക്കുകയും ഒടുവിൽ വീഴുകയും ചെയ്യുന്ന ശക്തിയായ ആധുനിക റോം എന്ന പ്രവചനപ്രതീകത്തിലൂടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ശരിയായ രീതിശാസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ആ ശക്തി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ബൈബിൾ പഠിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും “line upon line” എന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തെ നിരസിക്കുന്നു; അതിനെ പ്രയോഗിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്ന ചിലർ പോലും, “line upon line” രീതിശാസ്ത്രത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന നിയമങ്ങളെ തെറ്റായി പ്രയോഗിക്കുന്നു. ആ നിയമങ്ങൾ ആദ്യം പൊതുരേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതു മിസ്സറൈറ്റുകളായിരുന്നു; യഥാർത്ഥത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ദൂതന്മാരായിരിക്കുന്നവർ വിലും മിസ്സറൈറ്റിന്റെ പ്രവചന വ്യാഖ്യാനനിയമങ്ങളെയാണ് ഉപയോഗിക്കുകയെന്ന കാര്യം ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തിന് മുമ്പേ മുന്നറിയിപ്പായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

“മൂന്നു ദൂതന്മാരെ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ, പിതാവ്മിശ്ശിർസ്വീകരിച്ച അതേ പദ്ധതിപ്രകാരം തിരുവെഴുത്തുകൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവു ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, നവംബർ 25, 1884.

വിലും മിശ്ശിർ വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; ക്രിസ്തുവിൽ അവസാനിച്ചിരുന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ ആരംഭമായിരുന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കൊണ്ടു അവൻ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. സഹോദരി വൈറ്റ്, യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തുവിലേക്കുള്ള പരിശോധനാപ്രക്രിയയെ, മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ പരിശോധനാപ്രക്രിയയോടു നേരിട്ടു സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ സന്ദേശം ആരംഭിച്ചു; എന്നാൽ ക്രൂശിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ കൈസര്യ ഫിലിപ്പിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ മാത്രമാണ്, യോഹന്നാൻ ആരംഭിച്ചിരുന്ന ആ സന്ദേശത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ യേശു തുടർന്ന് ചേർത്തത്. യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ആദ്യത്തെ (ആരംഭമായ) സത്യം, ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കിക്കളയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൃപയായി ക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതായിരുന്നു.

യോർദ്ദാനു അപ്പുറമുള്ള ബേത്ത്ബരയിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ നടന്നു. മറുനാൾ യോഹന്നാൻ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടു: “ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കിക്കളയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാകുന്നു. എന്റെ പിന്നാലെ ഒരുവൻ വരുന്നു; അവൻ എനിക്കു മുമ്പുള്ളവൻ ആകയാൽ എന്നേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായവൻ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഇവനെക്കുറിച്ചാകുന്നു.” യോഹന്നാൻ 1:28-30.

അപ്പോൾ ക്രൂശിൽ അവസാനിച്ച മൂന്നു ദൂതന്മാർ പരീക്ഷണകാലം ആരംഭിച്ചു. ക്രൂശിന് തൊട്ടുമുമ്പ് യോഹന്നാൻ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടതിന് ശേഷം, യോഹന്നാന്റെ ആ ആദ്യ പ്രസ്താവനയെ യേശു തുടർന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

യേശു കൈസറിയ ഫിലിപ്പിയുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തുമ്പോൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ചു: “മനുഷ്യ പുത്രനായ എന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ഞാൻ ആർ എന്നു പറയുന്നതു?” അവർ പറഞ്ഞു: “ചിലർ നീ സനാപകയോഹന്നാനാണെന്നു പറയുന്നതു; ചിലർ ഏലിയാവാണെന്നതു; മറ്റു ചിലർ യിരെമ്യയോ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാളോ ആണെന്നു പറയുന്നതു.” അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചു: “എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും എന്നു പറയുന്നതു?” അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രോസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണ്.” യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “ശിമോൻ ബർയോനാവേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; ഇതു നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു യേശു ക്രിസ്തുവെക്കുമാത്രം. നീ പത്രോസ് ആയി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതു; ഈ പാരമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും; പാതാളത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അതിനെ ജയിക്കുകയില്ല. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ

താക്കേ ധലുകൾ ഞാൻ നിനക്കു തരും; നീ ഭൂമിയിൽ
 ബന്ധിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
 ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 അഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും." തുടർന്ന്, "താൻ ക്രിസ്തുവായ യേശുവാണെന്നും
 ആരോടും പറയരുതെന്നും അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു കർശനമായി
 കല്പിച്ചു. അന്നുമുതൽ, താൻ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുകയും
 മൂപ്പന്മാരിൽനിന്നും മഹാപുരോഹിതന്മാരിൽനിന്നും
 ശാസ്ത്രീമാരിൽനിന്നും പല കഷ്ടതകളും അനുഭവിക്കുകയും
 കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം ദിവസത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും
 ചെയ്തതെല്ലാം തുടങ്ങുന്ന യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണിച്ചു തുടങ്ങിയ
 മത്തായി 16:13-21.

കേസര്യ ഫിലിപ്പി എന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പാനിയത്തിന്റെ
 പേരാണ്; ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിലെ പതിനാലാം വാക്യത്തിന് പിന്നാലെ
 വരുന്ന വാക്യത്തിൽ പാനിയം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അവിടെ
 തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുമെങ്കിലും അവസാനം വീഴുന്ന
 നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാർ പരിചയപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. പ്രചോദിതവും
 സമ്പൂർണ്ണവുമായിരുന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ സന്ദേശം, മില്ല്റൂടെ
 നിയമങ്ങളിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മില്ല്റൈറ്റ് സന്ദേശത്തെ
 പ്രതിനിധീകരിച്ച ആദിയിലെ സന്ദേശമായിരുന്നു. യോഹന്നാന്റെ
 സന്ദേശത്തിന്മേൽ പണിയപ്പെടുകയും അത് വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത
 അന്ത്യയുഗ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം, മൂന്നാംഗദുതന്മാരുടെ
 സന്ദേശത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിരൂപപ്പെടുത്തി; അത്
 മില്ല്റൂടെ നിയമങ്ങളിന്മേലാണ് അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, കൂടാതെ
 വരിപരമായി വരി എന്ന രീതിശാസ്ത്രം അന്ത്യത്തിലെത്തുമ്പോൾ
 മില്ല്റൂടെ സന്ദേശത്തിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെടുന്ന വിശദാംശങ്ങളെയും
 ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ്.

ആധുനിക റോം എന്ന പ്രതീകത്തോടുകൂടെ ദർശനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന
 പ്രതീകത്തെ സംബന്ധിച്ച് തെറ്റായ ഒരു ബോധ്യത്തിലെത്തുന്നത്,
 ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ക്രൂശിന്റെ സന്ദേശത്തെ
 തള്ളിക്കളഞ്ഞവരോടു സമാന്തരമാകുന്നു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ
 സന്ദേശത്തെ നിരസിച്ച യെഹൂദന്മാർക്ക് യേശുവിന്റെ
 ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രയോജനം ലഭിക്കാനായില്ലെന്ന് നമുക്ക്
 അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്ത ആ യെഹൂദന്മാരുടെ
 ചരിത്രം ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞവരെ
 പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മില്ല്റൈറ്റുകൾ "നിന്റെ ജനത്തിലെ
 കവർച്ചക്കാരൻമാർ" എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞതു—ഞാൻ പിന്നീട് "ആധുനിക
 റോം" എന്ന വാക്കുകളാൽ വിശേഷിപ്പിച്ചതിനെ—പാപാധികാരമായിട്ടാണ്
 തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഈ പരിഗണനകൾ നാം തുടരും.